

Rok Rodziny

w Metropolii Górnośląskiej

1 grudnia 2013 – 28 grudnia 2014

czymś niesamowitym. On, który nigdy nie był obciążony grzechem jak pozostali ludzie, którzy przybyli nad Jordan, ustawia się pokornie w kolejce oczekujących. Ten, który już w niedalekiej przyszłości, będzie dokonywał znaków i cudów, przyjmuje znak obmycia wodą od ostatniego z proroków Starego Testamentu. Zgoda Pana Jezusa na działanie Jana Chrzciciela umożliwiła zebrany wspaniałe doświadczenie wiary, w którym rozpoznali działanie osób Trójcy Świętej.

Podobnie dzieje się w naszych czasach, gdy rodzice przynoszą swoje dziecko do kościoła, aby mogło otrzymać chrzest. Najważniejszym znakiem chrzcielnym jest polanie wodą, któremu towarzyszą słowa: „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Aby rozpoznać Jezusa i przyjąć Jego dar zbawienia, potrzebujemy również takiego obmycia. Aby się stać dziećmi Bożymi, potrzebujemy namaszczenia podobnego do tego, które w wodach Jordanu otrzymał Pan Jezus.

- Jak zareagował Jan Chrzciciel na prośbę, aby Jezus mógł otrzymać od niego chrzest?
- Czy chrzest Jezusa odbył się zupełnie normalnie? Jakie znaki towarzyszyły temu wydarzeniu?
- Kogo symbolizuje gołębnica, która nagle pojawiła się na niebie i zstąpiła na Pana Jezusa?
- Kto wypowiedział te słowa: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”?
- Czy wiemy już, jak odbył się nasz chrzest? Czy znamy datę naszego chrztu, w którym kościele się odbył i kim są moi rodzice chrzestni?

Rozmowa w rodzinie z dziećmi młodszymi:

Rozpoczynamy rozmowę od prośby, by dzieci przypomniały to wszystko na temat chrztu, czego dowiedziały się w II Niedzielę Adwentu. Następnie rodzice proszą dzieci, aby opowiedziały, kiedy najbardziej czują, że rodzice je kochają. Jakie są to sytuacje, w jakich okolicznościach czują najbardziej miłość rodziców?

Zwracamy następnie uwagę, że tak, jak dzieci słyszały w Ewangelii – w czasie chrztu nad Jordanem Pan Bóg też okazuje miłość swojemu Synowi. To ważny moment w życiu Jezusa. Rodzice raz jeszcze mogą zapewnić swoje dzieci, że dlatego prosili o chrzest dla nich, ponieważ kochają swoje dzieci i chcą, by były blisko Pana Boga.

Modlitwa na zakończenie

Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przyjął chrzest w Jordanie, aby prowadził nas na spotkanie z Ojcem oraz aby nas pobłogosławił.

Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo...*

Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.

Wszyscy: Amen.

Śpiew kolędy: np.: *Wesołą nowinę, bracia słuchajcie*

Liturgia domowa w Roku Rodziny

Uroczystość Objawienia Pańskiego i Niedziela Chrztu Pańskiego

Drodzy Rodzice! W Roku Rodziny pragniemy zachęcić Was i ośmielić do wspólnej modlitwy i rozmowy na tematy wiary w Waszych domach. Wielki pośpiech, tempo zmian, które nas zaskakują, jak też coraz większe zagubienie ludzi we współczesnym świecie motywują do odnowienia więzi domowych, a przez nie również tych, które odnoszą się do Boga. „Liturgia Domowa” jest jedną z propozycji takiego kształtowania życia rodzinnego, w którym rodzice i dzieci gromadzą się wokół słowa Bożego, rozmawiają ze sobą na poruszone w nim tematy i wreszcie przez modlitwę udzielają na nie odpowiedzi. Również osoby samotne, w podeszłym wieku oraz chorzy mogą włączyć się w ten prosty sposób radosnego czuwania podczas czytania i słuchania słowa Bożego oraz modlitwy. Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy radości i pokoju od nowo narodzonego Jezusa Chrystusa.

Uroczystość Objawienia Pańskiego

[można wykorzystać w niedzielę, 5.01.2013 r.]

Czytania mszalne: Iz 60,1-6; Ef 3, 2-6; Mt 2,1-12

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowana wcześniej dekoracja bożonarodzeniowa (np.: stroik i świeca) oraz Pismo Święte. Spotkanie może mieć następujący przebieg:

Modlitwa i słuchanie słowa Bożego

Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Matka odczytuje fragment: Mt 2,1-12;

Ojciec odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: Boże, Ty w dniu dzisiejszym za przewodem gwiazdy objawiłeś Jednorodzonego Syna swojego poganom. Spraw łaskawie, abyśmy, poznawszy Cię już przez wiarę, zostali doprowadzeni do oglądania twarzą w twarz blasku Twojego majestatu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Pewnie odczuwamy nieraz w sercu wielką niepewność. Król Herod, który nigdy się zbytnio nie przejmował tym, co myślą o nim jego poddani, odczuł nagle strach. Z ust przybyszów ze Wschodu dowiedział się o narodzinach nowego Króla żydowskiego. Ta wiadomość wstrząsnęła nim bardzo, gdyż królem żydowskim był właśnie on, a w najbliższym czasie nie zamierzał przecież nikomu oddać swojej władzy czy się nią z kimś podzielić. Resztki wiary, które mu jeszcze pozostały, wykorzystał do przygotowania planu, z pomocą którego chciał przekreślić zamiary samego Boga.

Trzej Mędrcy ze Wschodu, choć nie znali Bożych planów, jednak zainteresowali się nimi i postanowili je głębiej poznać. Na początek musiało im wystarczyć jedynie światło gwiazdy, która pojawiła się niespodziewanie na niebie nad ich ojczystym krajem. Trudności, które musieli pokonać w późniejszym czasie na drodze do Betlejem, aby poznać Jezusa, mogą być symbolem tych wszystkich wysiłków, które tak często nam samym towarzyszą na drodze wiary. Spotkanie Jezusa na końcu tej wędrówki Mędrcy uznali za wystarczającą nagrodę za poniesione trudy.

- Jakim człowiekiem był król Herod? Jak zareagował na to, co powiedzieli mu Mędrcy ze Wschodu?
- Dlaczego w jego sercu pojawił się strach? Czy król Herod miał powody, aby się rzeczywiście czegoś bać?
- Dlaczego Mędrcy ze Wschodu zdecydowali się na tak długą i uciążliwą podróż do Betlejem?
- Co przeżyli Mędrcy po przybyciu do Betlejem? Jakie były ich odczucia, kiedy przybyli na miejsce?
- Czego moglibyśmy się od nich nauczyć? Czy patrząc na ich wiarę, odkrywamy w naszej wierze jakieś braki?

Rozmowa w rodzinie z dziećmi młodszymi:

Zachęcamy dzieci, by opowiedziały o swoich dziecięcych skarbach. Dlaczego są one dla nich tak ważne? Co one dla nich oznaczają? (Dzieci mogą przynieść i pokazać rodzicom swoje skarby). Następnie pytamy dzieci: Czy i komu oddałyby swoje skarby? (Warto zwrócić uwagę, czy dzieci mówią o zaufaniu, szacunku, miłości dla osoby, której zdecydowałyby się oddać to, co dla nich cenne).

Następnie prosimy dzieci, aby wymieniły dary, jakie przynieśli Mędrcy dla Pana Jezusa. Rozmawiamy o tym, że i dla Mędrców dary były ważne i cenne. Miały swoje znaczenie.

Na koniec prosimy dzieci, aby zastanowiły się, jaki najcenniejszy dar mogą ofiarować Panu Jezusowi. (Zwracamy uwagę na to, żeby nie był to dar materialny, lecz duchowy – np. modlitwa bądź pomoc w domu itp.).

Modlitwa na zakończenie

Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który objawił się światu, jako Zbawiciel, aby nam pomógł rozpoznać siebie w naszej codzienności oraz aby nas błogosławił.

Wszyscy domownicy: *Zdrowaś Maryjo...*

Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.

Wszyscy: Amen.

Śpiew kołedy: np.: *Dzisiaj w Betlejem*

Niedziela Chrztu Pańskiego

Czytania mszalne: **Iz 42,1-4. 6-7; Dz Ap 10, 34-38; Mt 3,13-17**

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowana wcześniej dekoracja bożonarodzeniowa (np.: stroik i świeca) oraz Pismo Święte. Spotkanie może przebiegać według przedstawionego scenariusza:

Modlitwa i słuchanie słowa Bożego

Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Matka odczytuje fragment: Mt 3,13-17;

Ojciec odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, po chrzcie w Jordanie uroczyście ogłosiłeś, że Chrystus, na którego zstąpił Duch Święty, jest Twoim umiłowanym Synem. Spraw, aby Twoje przybrane dzieci, odrodzone z wody i Ducha Świętego, zawsze żyły w Twojej miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Scena opisana w dzisiejszej Ewangelii jest pod każdym względem wyjątkowa. Już sam fakt, że Jezus, Syn Boży, przychodzi nad Jordan, aby przyjąć chrzest, jest